

tor, det gælder transportsektoren, det gælder handel og service, og det gælder naturligvis også industrien. Derfor blev erhvervslivet også omfattet af CO₂-afgiften. CO₂-afgiften tilskynder dermed til, at erhvervslivet investerer i CO₂-reduktioner. Den grønne afgiftspakke blev samtidig udformet, så den i mindst mulig udstrækning giver konkurrenceforvriddning og i størst mulig udstrækning giver en tilskyndelse til virksomhederne til selv at gennemføre de fornødne investeringer.

Det, der er det bekymrende ved det her forslag, er, at det både laver om på målsætningen og på midlerne i den danske CO₂-politik, og det må regeringen anmelde en betydelig skepsis over for. Vi mener, at det svækker den troværdighed, der gerne skulle herske omkring den danske indsats på området. Vi har mulighederne for at gennemføre de reduktioner, som man i sin tid aftalte som målsætning for Danmarks vedkommende, vi kan gennemføre dem uden tab af velfærd og velstand i det danske samfund, og regeringen er fast besluttet på, at Danmark lever op til disse forudsætninger.

Hvis Venstres, De Konservatives, Fremskridtspartiets og Dansk Folkepartis, de såkaldte VKZO-partier, forslag her skal tages som udtryk for, at man er løbet fra den politik, man oprindeligt havde om reduktion af de danske nationale emissioner, er det selvfølgelig dybt beklageligt. Det er i det hele taget overraskende, at partierne Venstre og De Konservative, som sad i regering, dengang man lavede målsætningen, nu er gået sammen med to partier, Z og O, som klart har taget afstand fra målsætningen endda sådan, at de benægter det videnskabelige grundlag for hele den internationale klimapolitik.

Heri ligger naturligvis ikke, at vi ikke er med til at arbejde med begrebet om fælles gennemførelse. Det er et internationalt omstridt punkt. Danmark deltager konstruktivt i drøftelserne om at fastlægge kriterierne for anvendelsen af det, men dette arbejde, som vi altså deltager aktivt og konstruktivt i, skal vi ikke bruge til ikke at gøre det, der er nødvendigt i Danmark.

Hvis jeg skal sammenfatte regeringens synspunkt, er det, at vi har en CO₂-målsætning, som hidtil er blevet støttet af et bredt flertal i Folketinget, at der er behov for en national indsats, hvor alle sektorer yder deres del af forpligtelsen, at der endnu ikke er et godkendt internationalt regelværk for anvendelse af joint implementation som et virkemiddel i klimapolitik-

ken, at joint implementation ikke reelt er et alternativ til en CO₂-afgift, men højst et supplement til den nødvendige indsats i industrien, at set i lyset af resultatet i Kyoto er regeringens naturligvis parat til at belyse mulighederne for at anvende joint implementation i fremtiden, at vi fortsat internationalt fra regeringens side arbejder på enighed om en CO₂-afgift først og fremmest i EU, og endelig at regeringen i forbindelse med evalueringen af de grønne afgifter, der som bekendt skal finde sted i 1998, naturligvis også vil deltage i diskussionen om, hvordan afgiftssystemet kan forenkles. Når det er blevet så rimeligt kompliceret, som det er, er det, fordi man netop har prøvet at tage hensyn til en lang række virksomheders og branchers specifikke problemer.

Jeg er derfor nødt til at sige, at jeg er skuffet over det her forslag fra Venstre, De Konservative, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, VKZO-partierne, på det her område, og jeg håber, at Venstre og De Konservative vedgår arv og gæld og kommer tilbage til samarbejdet med os om, hvad der er nødvendigt for at opfylde det mål, de i sin tid selv fastlagde. Ellers pådrager de to partier sig jo den alvorlige anklage, at de godt vil målet, men at alle de midler, der kan føre til målet, hvad enten det er på det her område, eller det er spørgsmålet om decentral kraftvarme, eller det er spørgsmål om vedvarende energi, eller det er spørgsmål om energibesparelser i husholdningerne og virksomhederne, har de sagt nej til.

Så jeg er nødt til at sige, at naturligvis er vi parat til at drøfte joint implementation og også dansk industris muligheder i så henseende. Det har jeg aldrig nægtet, men vi er nødt til at fastholde de virkemidler, der eksisterer i Danmark for at nå det mål, som Schlüterregeringen i sin tid med vores tilslutning fastlagde.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg synes lige, vi her fra debattens start skal sige klart og tydeligt, at vi ikke løber fra målsætningerne. Jeg ved ikke, hvordan man kan læse det af forslaget; der må være noget, der er gået min næse forbi. Vi vedstår de målsætninger, vi har fastsat i fællesskab, de aftaler, vi har lavet internationalt, og de udmeldinger, vi er kommet med. Overhovedet ingen tvivl om det.

Vi vil gerne bruge nogle andre virkemidler, og vi vil navnlig gerne have introduceret joint implementation. Det kan ikke blive det eneste